Sünnet'in Allah Tarafından Korunması

﴿السنة محفوظة﴾

[Türkçe-Turkish-تركي]

Yayınlayan : Kitap ve Sünneti İhya Yayınları

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿السنة محفوظة﴾

« باللغة التركية »

الناشر : مكتبة إحياء الكتاب والسنة بأنقرة

2009 - 1430

islamhouse.com

İbni Hazm der ki; "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in din konusunda konuştuğu her söz, Allah'tan bir vahiydir. Bunda şüphe yoktur. Allah'tan inen vahyin hepsinin "indirilmiş bir zikir"[1] olduğu konusunda şeriat ve lugat alimleri ittifak etmişlerdir. Vahyin hepsi korunmuştur. Allah'ın korumasını üstlendiği her şeyin, zayi edilmeyeceği garantilenmiştir. Aksi halde Allah'ın kelamı, yalan olurdu. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in din konusunda konuştuğu şeylerin zayi edileceğine ve aralarına batılın karışacağına dair hiçbir yol yoktur. Buraya bir yol bulunsaydı, Allah Tealanın; "O zikri biz indirdik, Onun koruyucusu da elbette biziz." Kavlinin yalan olması gerekirdi ki, bunu Müslüman söylemez…

Korunması vaad edilen zikr'i, Kur'an'a hamledenlerin delili yoktur. Zikr, Allah'ın Kur'an'dan, Kur'an'ı açıklayan ve vahiy olan sünnetten, peygamberine inen her şeye verilen bir isimdir. Zira Allah Teala; "Onları açık delillerle ve kitaplarla (gönderdik, sana da zikri indirdik ki, kendilerine indirileni insanlara açıklayasın, ta ki düşünüp öğüt alsınlar. "[2] ayetiyle Rasulullah'ı Kur'an'ı açıklamaya da memur kılmıştır." [3]

İbni Hazm haklıdır, zira Allah Teala, namaz, hac ve zekatla ilgili emirlerini hep mücmel olarak vermiştir. Mesela; Kur'an'da; "namazı kılın" emri vardır. Fakat namazla ilgili hiçbir malumat yoktur. Biliyoruz ki, Cibril gelmiş ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e beş vakit namazı ayrı ayrı, kıyam, kıraat, ruku, sücud ve rekat sayılarını da belirleyerek kıldırmıştır.[4] Şimdi namaz için getirilen bu tafsilatı vahyin dışında bir şey kabul etmemiz mümkün müdür? Öyleyse bunlar da vahiydir, korunmuştur.[5]

İbni Kayyım da şunları söyler; "Cenabı Hak size gücünüzün yetmediği bir şey yüklemez" ayetine binaen Allah'ın kullara bilmedikleri mechul bir şey veya imkansız bir şeyi farz kılması mümkün değildir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e ittiba ve itaatin mükemmel manasının gerçekleşmesi için sünneti seniyye kıyamete kadar mahfuz, korunmuş olarak kalacaktır ve kıyamete kadar devam edecektir demektir bunun manası. Allah Azze ve Celle kevni emriyle Kur'an-ı Kerim'i koruma noktasını garanti altına, kefaleti altına aldığı gibi insanlardan hiç kimse bunu korumasa bile Allah'ın Kur'an'ı koruduğu gibi, aynı şekilde Kur'an'ın şerhi hüviyetindeki sünneti seniyyeyi de, Kur'an'ı , Sünneti himaye eden sünneti seniyye için gayret sarfeden alimleri vasıtasıyla koruma altına almıştır.

---

[1] Hicr 9; "O zikri biz indirdik ve onun koruyucusu da elbette biziz."

[2] Nahl,44

[3] İbni Hazm İhkam(1/117-118) Sıbai Sünnet(s.157)

[4] Bkz.: Buhari(bedulhalk, 6) Müslim(mesacid,116) Ebu Davud(salat,6) Tirmizi(salat,1) İbni Mace(salat 1) Ahmed(1/333,354,3/30)

[5] Necati Kara Kur'an Sünnet Bütünlüğü (s.219) bkz.: Hamedani Teysir(3/204) Kasımi Kavaid(s58) Sıbai Sünnet(s157) Şafii Risale(s53) HucciyetusSünne(s334) Ebu Zehv Hadis(s11)

İbnu Kuteybe de, sünneti muhafaza yolundaki gayretlerden şöyle bahseder; "Ehl-i hadis hakikati bulabilecekleri yerlerde araştırdılar. Şarkta ve garbda, karada ve denizde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in hadislerini, eserlerini aramaları ve Onun sünnetine uymaları sebebiyle Allah'a yakınlık sağladılar. Onlardan biri bir tek hadis için yaya yola çıkar, ıssız çöllerde konaklar ve bunu sadece o hadisi nakledenin ağzından işitebilmek için yaparlardı. Sonra hadis alimleri, sahihini ve sakimini, nasihini ve mensuhunu, fakihlerden kimlerin hadislere muhalif görüş ileri sürdüğünü anlayasıya kadar hadisleri araştırmaya ve incelemeye devam ettiler…"[6]

İmam Şafii, ElÜmm adlı eserinin, "Cimaul İlm" bölümünde, sünnetin fonksiyonunu iyi bilmeyen, onu zanni delil kabul eden, hatta inkar eden bir sözcü ile yaptığı münakaşayı nakleder. Oldukça uzun süren bu tartışmanın özeti şöyledir;

Muarız; "Biz sana bu kitabı her şeyin açıklaması olarak indirdik" ayeti her şeyin Kur'anda açıklandığını bildiriyor. Kur'anın bir kelimesini bile inkar eden kafir olur. Öyleyse neye dayanarak, herhangi bir emir hakkında; "burada bu farz manasınadır", "burada hassdır", "burada falan şeye delalet verdır" diye farklı hükümler ortaya çıkarılıyor? Sonra hadis ravileri hakkında zaman zaman "falanca hata etti" dersiniz. Şu halde biz de hadislerden bazısını kabul etmesek ne lazım gelir?"

İmam Şafii, önce Hikmet'in sünnet manasına geldiğini ispatlar ve der ki; "Allah'ın Kitabının ve ahkamının dili olan Arapçayı bilen kimseyi, bu ilmi, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den gelen haberleri de kabule sevk eder. Öyleyse bu bilgi de, ümmete nakledilen haberlerle ulaşacaktır. Dolayısıyla o haberleri kabul etmek gerekir.

Allah Teala Nisa suresi 65. ayetinde Rasulüne ittiba ve onun hükmüne teslimiyet gösterilmesini emretmiş, Nisa suresi 80. ayetinde Rasul'e itaat edenin Allah'a itaat etmiş olduğunu bildirmiştir. Demek ki Allah'ın hükmünü bildiren Kitap'tan ayrı olarak, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e vahyedilen hüküm de vardır.

Haşr suresi 7. ayeti, Rasul'ün emir ve nehyine sarılmamızı istiyor. Peki bu farz bize olduğu gibi bizden önce yaşamış olanlara ve bizden sonra yaşayacaklara da şamil değil midir? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i görmeyenlerin bu farzlara ulaşmalarının, ondan nakledilecek haberlerden başka yolu var mıdır?"

---

[6] İbni Kuteybe Te'vilu Muhtelefil Hadis(s.155)

Daha sonra İmam Şafii, Kur'an'da bulunan bazı umumi hükümlerden, husus kasdedildiğini, bunun ise ancak sünnetin tahsisi ile olduğunu anlatır. (namaz umumi emrinden hayızlı kadınların hariç tutulması, zekat hükmüne sadece bazı malların tabi tutulması, vasiyet hükmünün feraiz ayetleriyle nesh edilmesi, miras ayetlerinin bütün anne, baba ve çocuklara şamil olduğu halde, kafir olanların miras harici bırakılması gibi istisnaların sünnet ile yapılmasını buna misal verir.)

Muarız; "Haklısın şimdiye kadar ki iddialarımın hatalı olduğunu kabul ediyorum. Bazıları da Kitab'da beyan olması halinde hadisi kabul etmiyorlar. Namz emrini sadece bir rekat kılmakla yerine getireceğini düşünüyor. Ne namaz vakitleri, ne de rekat sayıları söz konusu değil. Fakat neyse, bunlardaki tutarsızlığı anladım. Peki zanni delil (sünnet) ile kat'i bir haramın nasıl olup da mübah kılındığını bana izah edebilir misin?"

İmam Şafii; "Elbette. Bak şu yanında duran adamın kanı ve malı dokunulmaz değil mi? İki şahit dese ki; "Bu kişi falancayı öldürdü ve elindeki malını aldı ve işte yanındaki mal da gaspettiği maldır." Bu durumda ne yaparsın?"

Muarız; "Kısas olarak onun öldürülmesine hükmeder, malı da asıl sahibinin varislerine dağıtırm."

İmam Şafii; "Peki bu şahitlerin yalan söyleme veya yanılma ihtimali var mıdır?"

Muarız; "Tabii."

İmam Şafii; "Peki, kesinlikle dokunulmaz olan can ve malı nasıl oldu da kesin olmayan, iki şahidin şehadeti ile mübah kıldın?"

Muarız; "Mübah kıldım, çünkü şahitliği kabul etme emri var."

İmam Şafii; "Peki Kur'an'da Katl işi hakkında şahitliğin kabulünü nass olarak buluyor musun?"

Muarız; "Hayır, lakin Allah'ın ancak mefhum ile emretmesinden istidlal ederek bunu çıkarıyorum."

İmam Şafii; "Şahitlerin hakiki hallerine yalnız Allah Teala vakıf olduğu halde, zahire göre onları kabul durumunda isen, bil ki, biz muhaddisten ondan daha fazlasını(Zabt, hıfz, adalet, tek kalmama gibi şartları) istiyoruz."

Böylece İmam Şafii radıyallahu anh, kuvvetli bir istidlal ile muarızını ikna eder.[7]

5- Peygamber Efendimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e Kur'an'ı Açıklama Görev ve Yetkisinin Verildiğini Gösteren Ayetler;

"Biz, her peygamberi mutlaka kendi kavminin diliyle gönderdik ki, onlara (emrolundukları şeyleri) açıklasınlar."[8]

"Sana bu Zikri (Kur'an'ı) indirdik ki, kendilerine indirileni insanlara açıklayasın ve ta ki onlar da düşünüp öğüt alsınlar."[9]

"Nitekim size içinizden bir peygamber gönderdik, size ayetlerimizi okuyor, sizi (günahlardan) temizliyor, size Kitab'ı ve hikmeti öğretiyor, size bilmediğiniz şeyleri de öğretiyor."[10]

"Şüphesiz ki Biz, bu Kitab'ı sana hak ile indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hüküm veresin!.."[11]

"Ey Peygamber! Rabbinden sana indirileni tebliğ et!.."[12]

[7] İmam Şafii elÜmm(7/250-252) Bkz.:Ebu Zehra, İmam Şafii(tercemesi, s.206 v.d.)
[8] İbrahim, 4
[9] Nahl, 44
[10] Bakara, 151
[11] Nisa, 105
[12] Maide, 67

"Biz sana Kitab'ı indirdik ki, hakkında ayrılığa düştükleri şeyi onlara açıklayasın ve inanan bir kavim için, (o Kitap) yol gösterici ve rahmet olsun."[13]

"(Ey Muhammed!) Onu tekrarlamak için (henüz Cebrail sana vahyi bitirmeden) dilini depretme. Onu (senin kalbine) toplamak ve sana okutmak bize düşer. Sana Kur'anı okuduğumuz zaman onun okunuşunu takip et. Sonra onu açıklamak da bize düşer."[14]

"…Allah sana Kitab'ı ve hikmeti indirmiş ve sana bilmediklerini öğretmiştir…"[15]

Allah Teala'nın vaad ettiği bu beyanı, hem bazı ayetlerin ileride inecek bazı ayetlerle daha da açılacağı, hem de izaha muhtac bazı ayetlerin yine kendisinin vahyi ve öğretmesi ile Rasulü tarafından açıklanacağını bildiriyor.[16]

Bediüzzaman Said Nursi der ki; "Halık-ı Kainat, bütün o mucizeleri O'nun elinde yaratmakla gösterdi ki, O, O'nun hesabına konuşuyor, O'nun kelamını tebliğ ediyor. Hem O'na gelen Kur'an ise içinde, dışında kırk mucize yönü ile gösterir ki, O Cenabı Hakk'ın tercümanıdır. Hem O kendi zatında bütün ihlasıyla ve takvasıyla ve ciddiyet ve emanetiyle ve diğer bütün halleri ve tavırlarıyla gösterir ki; O (Sallallahu aleyhi ve sellem) kendi namına, kendi fikriyle demiyor, belki Halık'ı namına konuşuyor. Halıkı Kainat onu konuşturuyor…"[17]

6- Peygamber Efendimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Hakemliğini ve Verdiği Hükümlerin Kabulünü Öngören Ayetler;

"Hayır, Rabbın hakkı için onlar, aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da senin verdiğin hükme karşı içlerinde bir burukluk duymadan tam anlamıyla teslim olmadıkça iman etmiş olamazlar."[18]

"Allah ve Rasulü bir işte hüküm verdiği zaman, artık inanmış bir kadın ve erkeğe, o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Rasulüne karşı gelirse apaçık bir sapıklığa düşmüş olur."[19]

[13] Nahl, 64
[14] Kıyame, 16-19
[15] Nisa, 113
[16] Bkz.: Taberi(29/190-191)
[17] Said Nursi Zülfikar(19.mektup,90-91)
[18] Nisa, 65
[19] Ahzab, 36

"Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Rasulüne çağrıldıkları zaman inananların sözü ancak; "iştik ve itaat ettik" demeleridir. Ve işte kurtuluşa erenler de onlardır."[20]

"Herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz – eğer gerçekten Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız – onu Allah'a ve Rasulüne götürün. İşte bu, daha iyi ve sonuç bakımından daha güzeldir."[21]

Hükmü Allah'a götürmek; Kur'an'a başvurmak, Rasulüne götürmek ise; Sünnet'e başvurmak demektir.

İmran Bin Husayn radıyallahu anh'ın bulunduğu bir meclisde adamın biri; "Kur'an'da olandan başkasından bahsetmeyin" deyince İmran radıyallahu anh; "Sen akılsız bir adamsın! Öğle namazının dört rekat olduğunu, onda kıraatin açıktan olamayacağını, Allah'ın Kitab'ında gördün mü?" sonra zekat ve benzeri hükümleri sıraladı ve şöyle ilave etti; "Bütün bunları Allah'ın Kitab'ında açıklanmış olarak buluyor musun? Kitabullah bunları mübhem bırakmış, sünnet te açıklamıştır."[22]

Ebu Bekr radıyallahu anh'ın rivayet ettiği merfu hadisi şerifte buyruluyor ki; "Benim adıma bilerek yalan uyduran veya emrettiğim bir hususu reddeden kimse cehennemde kalacağı yere hazırlansın!"[23]

7- Peygamber Efendimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e Helal ve Haram Koyma Yetkisi Veren Ayetler;

"Onlar ki, yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları o Elçi'ye, o ümmi peygamber'e uyarlar. O peygamber ki, kendilerine iyiliği emreder, kendilerini kötülükten men eder; onlara güzel şeyleri helal, çirkin şeyleri haram kılar, üzerlerindeki ağırlıkları, sırtlarındaki zincirleri kaldırıp atar. Ona inanan, destekleyerek ona saygı gösteren, ona yardım eden ve onunla beraber indirilen nura uyanlar, işte onlar felaha erenlerdir."[24]

[20] Nur, 51
[21] Nisa, 59
[22] İbni Abdilberr Cami(2/234) Şatıbi Muvafakat(4/19) Hakim(1/109) Hatib elFakih(1/77) elKifaye(s.38)
[23] Mervezi Müsnedi EbuBekr(69) İbni Adiy Kamil(1/21) Camius Sağir(8993) Feyzul Kadir(6/214) Mecmauz Zevaid(1/142) MecmaulBahreyn(1/26) Kenz(10/234)
[24] A'raf, 157

“Kendilerine kitap verilenlerden Allah’a ve Ahiret gününe inanmayan, Allah’ın ve Rasulünün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini din edinmeyen kimselerle, küçülerek elleriyle cizye verecekleri zamana kadar savaşın.”[25]

Hadisi şerifte de; “Allah Azze ve Celle sizin aranızda, emrolunmadığım halde ihdas ettiğim bir sünnetten dolayı bana soru sormayacaktır.”[26] Buyrulmuştur.

8- Peygamber Efendimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem’e İtaati Emreden Ayetler;

“Kim Peygambere itaat ederse Allah’a itaat etmiş olur.”[27]

“Peygamber size ne verdiyse onu alın, size neyi yasakladıysa ondan da sakının.”[28]

“De ki; “Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah çok merhametli ve bağışlayıcıdır. De ki; “Allah’a ve peygambere itaat edin! Eğer dönerlerse muhakkak ki Allah kafirleri sevmez.”[29]

Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem’e ittiba olunmadan ve emirlerine boyun eğilmeden Allah sevgisi gerçekleşmez. Söz, davranış, ahlak ve tavırlarında Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’e muhalefet edenler, Allah’ın gazabına ve kahrına uğrayanlardan sayılır. Allah’a ve Rasulüne itaat edip, söz ve davranışlarında peygamber sallallahu aleyhi ve sellem’e tabi olan, ahlak ve adabda O’na uyanlar ise Allah’ın kendilerine nimet verdiği kimselerdendirler.

“Biz hiçbir peygamberi Allah’ın izniyle itaat edilmekten başka bir amaçla göndermedik.”[30]

“Hem Allah’a ve Peygamber’e itaat edin! Umulur ki merhamet edilirsiniz.”[31]

---

[25] Tevbe, 29
[26] MecmauzZevaid(4/100 Taberani’den) Zadul Mead(5/463) İbni Nasr Reddül Vafir(s.4-6) Kenzul Ummal(38026) Miftahul Cenne(s.75)
[27] Nisa, 80
[28] Haşr, 7
[29] Al-i İmran, 31-32
[30] Nisa, 64
[31] Al-i İmran, 132

“…Kim Allah’a ve Rasulüne itaat ederse (Allah) onu altlarından nehirler akan cennetlere koyar; orada ebedi olarak kalıcıdırlar. İşte büyük kurtuluş budur.”[32]

“Onlara; “Allah’ın indirdiğine ve (Muhakeme olmak üzere) peygambere gelin!” denildiği zaman, münafıkların senden (tam) bir çevriliş ile yüz çevirdiğini görürsün.”[33]

“Kim Allah’a ve Rasul’e itaat ederse işte onlar; Allah’ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, sıdıklar, şehidler ve Salih kimselerle beraberdirler. İşte onlar, ne güzel arkadaştırlar.”[34]

“Allah’a itaat edin, peygambere de itaat edin ve (ona muhalefetten) sakının! Buna rağmen yüz çevirirseniz, artık bilin ki, Rasulümüze düşen ancak apaçık bir tebliğdir.”[35]

“…Eğer gerçek mü’minler iseniz, Allah’a ve Rasulüne itaat edin!”[36]

“Ey iman edenler! Allah’a ve Rasulüne itaat edin ve siz işitip durduğunuz halde ondan yüz çevirmeyin!”[37]

“Ey iman edenler! (peygamber) size hayat verecek şeylere sizi davet ettiği zaman Allah’a ve Rasul’e icabet edin!..”[38]

“Allah’a ve Rasulüne itaat edin!..”[39]

“(Münafıklar) sizi hoşnud etmek için size Allah’ın üzerine yemin ederler. Eğer mü’min kimseler iseler, kendisini razı etmelerine Allah ve Rasulü daha layıktır.”[40]

---

[32] Nisa, 13
[33] Nisa, 61
[34] Nisa, 69
[35] Maide, 92
[36] Enfal, 1
[37] Enfal, 20
[38] Enfal, 24
[39] Enfal, 46
[40] Tevbe 62

“Mü’min erkekler ve mü’min kadınlar ise birbirlerinin dost ve yardımcılarıdırlar. İyiliği emreder, kötülükten yasaklarlar, namazı hakkıyla eda ederler, zekatı verirler, Allah’a ve Rasulüne itaat ederler. İşte onlar Allah’ın kendilerine merhamet edeceği kimselerdir. Şüphesiz ki Allah, Azizdir, Hakimdir.”[41]

“Allah’a ve Rasulüne sadık kaldıkları takdirde zayıflara da, hastalara da, sarf edecek bir şey bulamayanlara da bir günah yoktur…”[42]

“Her kim Allah’a ve Rasulüne itaat eder ve Allah’tan korkar ve Ondan sakınırsa, işte onlar gerçekten kazanan kimselerdir.”[43]

“De ki; Allah’a itaat edin, Peygambere de itaat edin! Eğer yüz çevirirseniz, artık Ona düşen, ancak kendisine yüklenen (tebliğ) dir. Size düşen de size yüklenen (itaat)dir. Eğer ona itaat ederseniz hidayete erersiniz…”[44]

“Namazı hakkıyla eda edin, zekatı verin ve peygambere itaat edin ki, merhamet olunasınız.”[45]

“Şüphesiz ki Allah kafirlere la’net etmiş ve onlar için alevli bir ateş hazırlamıştır. Orada ebedi olarak kalıcıdırlar. (o gün kendilerine) ne bir dost, ne bir yardımcı bulacaklardır. O gün yüzleri ateş içinde çevrilirken; “Eyvah bize! Keşke Allah’a itaat etseydik, peygambere de itaat etseydik!” diyeceklerdir.”[46]

“…Ve kim Allah’a ve Rasulüne itaat ederse o takdirde gerçekten büyük bir kurtuluşa ermiş olur.”[47]

“Ey iman edenler! Allah’a itaat edin! Peygambere de itaat edin! Ta ki amellerinizi boşa çıkarmayın!”[48]

---

[41] Tevbe, 72
[42] Tevbe, 91
[43] Nur, 52
[44] Nur, 54
[45] Nur, 56, Bkz.: Ahzab, 33, Mücadele, 13
[46] Ahzab, 64-66
[47] Ahzab, 71
[48] Muhammed, 33

“…Ve kim Allah’a ve Rasulüne itaat ederse, (Allah) onu altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Kim de yüz çevirirse onu elemli bir azab ile cezalandırır. And olsun ki, o ağacın altında sana biat ederlerken Allah o mü’minlerden razı olmuştur…”[49]

“…Eğer Allah’a ve Rasulüne itaat ederseniz (Allah) amellerinizden hiçbir şey eksiltmez…”[50]

“Hem Allah’a itaat edin, peygambere de itaat edin! Buna rağmen yüz çevirirseniz, artık Rasulümüze düşen ancak apaçık bir tebliğdir.”[51]

Hiç şüphesiz bu ayetlerde sözü edilen itaat sadece Yüce Allah’ın O’na indirdiği Kur’an emirlerine itaat değildir. Çünkü bu durumda Kur’an’ın pek çok yerinde peygambere itaatin, Allah’a itaatle birlikte zikredilmesinin bir anlamı kalmazdı. Bu sebeble, hadisler de sıradan bir insan sözü değil, Yüce Allah’ın emri ile kendisine itaatle emrolunduğumuz bir zatın sözleridir. Nitekim Kur’an’ın ilk muhatapları olan ashab da bunu böyle anlamış ve peygamber efendimiz sallallahu aleyhi vesellem’in bütün emirlerini titizlikle uygulamaya, bilmedikleri her hususu Ondan sorup öğrenmeye çalışmışlardır. Hatta Ubade radıyallahu anh’ın rivayetine göre; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’e vahiy geldiği esnada başını eğer, sahabeler de kendilerine vahiy gelmediği halde Efendimize ittiba için başlarını eğerlerdi.[52]

İbnül Müseyyeb radıyallahu anh, fecrin doğuşundan sonra namaz kılmaya devam eden birini gördü ve onu uyardı. Adam; “Ey Ebu Muhammed! Namaz kıldım diye Allah bana azab eder mi?” diye aklınca haklı bir gerekçe zikretti. İbnül Müseyyeb; “Hayır, fakat Allah sana Sünnet’e aykırı hareket ettiğin için azab eder.” Dedi.[53]

9- Peygamber Efendimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem’e İsyan Etmeyi ve O’na Her Türlü Eziyeti Yasaklayan Ayetler;

“Kim Allah’a ve O’nun Rasulüne karşı gelir ve O’nun sınırlarını aşarsa, Allah onu ebedi kalacağı ateşe sokar. Onun için alçaltıcı bir azab vardır.”[54]

---

[49] Fetih, 17-18
[50] Hucurat, 14
[51] Tegabün, 12
[52]Begavi ŞerhusSünne(13/322) Taberi Tefsiri(4/198) Şa’rani Bedrul Münir(1715) Ramuzül Ehadis(Şemail, 129) Müslim’den naklen.
[53] Darimi(mukaddime, 39) Abdurrezzak(3/52) Beyhaki(2/466) Hatib elFakih(1/147)
[54] Nisa, 14

“Kim de kendisine doğru yol belli olduktan sonra Peygambere karşı gelir ve mü’minlerin yolundan başka bir yola uyarsa, onu döndüğü yolda bırakırız ve Cehennem’e sokarız. Ne kötü bir gidiş yeridir orası!”[55]

“Bu böyledir. Çünkü onlar Allah ve Rasulüne karşı çıktılar. Allah ve Rasulüne de kim karşı çıkarsa muhakkak ki Allah’ın cezası çetin olur.”[56]

“İnkar edip Peygambere isyan edenler, o gün kendilerinin yerle bir edilmesini isterler. (onlar) Allah’tan hiçbir sözü de gizleyemezler.”[57]

“Kim peygambere itaat ederse, Muhakkak Allah’a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse zaten seni onlara muhafız göndermedik.”[58]

“Ey iman edenler! Allah’a ve Rasulüne ihanet etmeyin!..”[59]

“Şunu gerçekten bilmediler mi ki; kim Allah’a ve Rasulüne karşı gelirse, artık şüphesiz onun için, içinde ebedi olarak kalıcı olduğu Cehennem ateşi vardır. İşte büyük rezillik budur.”[60]

“Medine halkının ve çevresindeki bedevilerin, Allah’ın Rasulünden geri kalmaları ve onun canından (önce) kendi canlarını düşünmeleri (doğru) olmaz…”[61]

“(münafıklar;) “Allah’a ve Peygamber’e itaat ettik!” diyorlar. Sonra da içlerinden bir taife bunun ardından yüz çeviriyor. İşte bunlar mü’min kimseler değildirler. Aralarında hüküm vermesi için Allah’a ve Rasulüne çağırıldıkları zaman bir de bakarsın ki, onlardan bir taife yüz çeviricidirler. Eğer hak, kendi lehlerine olursa, ona itaat eden kimseler olarak gelirler. Kalplerinde bir hastalık mı var? Yoksa (Onun peygamberliğinden) şüphe mi ettiler? Yahut Allah’ın ve Rasulünün kendilerine haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar? Hayır! İşte onlar zalimlerin ta kendileridir!”[62]

---

[55] Nisa, 115
[56] Enfal, 13
[57] Nisa, 42
[58] Nisa, 80
[59] Enfal, 27
[60] Tevbe, 63
[61] Tevbe, 120
[62] Nur, 47-50

"(Ey mü'minler!) Peygamberin çağırmasını kendi aranızda herhangi birinizin diğerini çağırması gibi tutmayın! Allah içinizden birbirinin arkasına gizlenerek azar azar sıvışıp gidenleri muhakkak biliyor. O'nun emrine muhalif hareket edenler, artık başlarına bir bela gelmesinden veya elemli bir azaba uğramalarından sakınsınlar!"[63]

"Şüphesiz ki inkar edip Allah yolundan men edenler ve kendilerine hidayet belli olduktan sonra Peygamber'e karşı gelenler, elbette Allah'a hiçbir zarar veremezler. Çünkü Allah, onların amellerini boşa çıkaracaktır."[64]

"Şüphesiz ki, sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmektedirler. Allah'ın eli, onların ellerinin üzerindedir. Artık kim (biatını) bozarsa, o takdirde ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Kim de Allah'a hakkında söz verdiği şeyi yerine getirirse, bunun üzerine (Allah) ona yakında büyük bir mükafat verecektir."[65]

"Ey iman edenler! Allah'ın ve Rasulünün önüne geçmeyin! Ve Allah'tan sakının! Şüphesiz ki Allah işitendir, bilendir. Ey iman edenler! Seslerinizi peygamberin sesinin üstüne çıkarmayın! Birbirinize bağırmanız gibi O'na sözü öyle yüksek sesle söylemeyin! Yoksa siz farkında bile olmadan amelleriniz boşa gider! Doğrusu, Allah Rasulünün huzurunda seslerini kısanlar var ya, işte onlar öyle kimselerdir ki, Allah onların kalplerini takva için imtihan etmiştir. Onlar için bir mağfiret ve büyük bir mükafat vardır."[66]

"Ey iman edenler! Birbirinizle gizli konuşacağınız zaman, o takdirde günah, düşmanlık ve peygamber'e isyan hakkında gizlice konuşmayın, fakat iyilik ve takva hakkında sessizce konuşun ve huzuruna toplanacağınız Allah'tan korkun!"[67]

"…O halde kim Allah'a ve Rasulüne isyan ederse, artık şüphesiz ki ona Cehennem ateşi vardır (ve onlar) orada ebedi olarak kalıcıdırlar."[68]

"Allah'a ve Rasulüne eziyet edenler (yok mu), Allah onlara dünyada ve ahirette lanet etmiş ve onlar için alçaltıcı bir azap hazırlamıştır."[69]

---

[63] Nur, 63
[64] Muhammed, 32
[65] Fetih, 10
[66] Hucurat, 1-3
[67] Mücadele, 9
[68] Cin, 23

10- Peygamber Efendimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e Saygıyı ve Sevgiyi Öngören Ayetler;

"Peygamber, mü'minler için kendi canlarından ileridir. Onun eşleri de onların anneleridir."[70]

"Şüphesiz ki Allah ve melekleri Peygamber'e salat etmekte (yani onun şerefini gözetmekte ve şanını yüceltmekte)dirler; o halde siz de ey iman edenler, ona salat edin, ona içtenlikle selam edin."[71]

"Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah'a ve peygamberine inanmışlardır. İctimai bir iş (görüşmek) üzere o (Allah'ın Rasulü) ile beraber oldukları zaman ondan izin almadan gitmezler. Senden izin alanlar, işte onlar, Allah ve Rasulüne inanan kimselerdir."[72]

"…Sizin için Allah'ın Rasulünü incitmeniz ve kendisinden sonra O'nun zevcelerini nikahlamanız ebediyen (caiz) olmaz. Çünkü bu, Allah katında pek büyük bir günahtır."[73]

Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'e itaati ve saygıyı emreden, O'na karşı gelmekten sakındıran bu ayetler, bunların isteğe bağlı değil, zorunlu olduğunu kesin olarak ortaya koymaktadır. Bu da elbette O'na inanmanın ve O'nu örnek bir insan olarak kabul etmenin tabii bir sonucudur. "*Bu ayetler münafık ve kafirler içindir, mü'minleri ilgilendirmez*" demek; "*Mü'minler için peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'e itaatsizliğin caiz olduğu*" nu söylemek demek olur ki, bu apaçık bir çelişkidir. Peygamber efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'e karşı gelmek ve O'na isyan etmek şöyle dursun, O'na eziyet ve saygısızlık edenleri bile, Allah Azze ve Celle yukarıdaki ayetlerde çok sert bir şekilde uyarmıştır.

11- Peygamber Efendimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in İnsanlara Doğru Yolu Gösterdiğine Dair Ayetler;

"…Eğer Ona itaat ederseniz doğru yolu bulursunuz…"[74]

---

[69] Ahzab, 57
[70] Ahzab, 6
[71] Ahzab, 56
[72] Nur, 62
[73] Ahzab, 53
[74] Nur, 54

"…Şüphesiz ki sen (sana uyanları) mutlaka doğru yola, göklerde ve yerde bulunan her şeyin sahibi Allah'ın yoluna götürürsün."[75]

"Şüphesiz ki sen onları doğru yola çağırıyorsun."[76]

"De ki; "İşte benim yolum budur! (Ben sizi) bir basiret üzere Allah'a davet ediyorum; ben de, bana tabi olanlar da!.."[77]

"(Ey Rasulüm!) Öyle ise (sen) Allah'a tevekkül et! Çünkü sen apaçık hak üzerindesin!"[78]

"Ey Peygamber! Şüphesiz ki biz seni bir şahid, bir müjdeci ve bir korkutucu olarak gönderdik. Ve Allah'a, O'nun izni ile (çağıran) bir davetçi ve nurlandıran bir kandil olarak gönderdik."[79]

"Ya, sin. Hikmetli Kur'an'a yemin olsun! Şüphesiz ki sen elbette peygamberlerdensin. Dosdoğru bir yol üzerindesin."[80]

"Şayet o, bazı sözler uydurup Bize iftira etseydi, elbette onun sağ elinden yakalar, sonra da onun can damarını keserdik. Sizden hiç kimse de buna mani olamazdı."[81]

12-Peygamber Efendimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Ashabını Öven Ayetler;

"Onlar ki yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları o Elçi'ye, o ümmi peygamber'e uyarlar. O peygamber ki, kendilerine iyiliği emreder, kendilerini kötülükten men eder; onlara güzel şeyleri helal, çirkin şeyleri haram kılar, üzerlerindeki ağırlıkları, sırtlarındaki zincirleri kaldırıp atar. Ona inanan, destekleyerek ona saygı gösteren, ona yardım eden ve onunla beraber indirilen nura uyanlar, işte onlar felaha erenlerdir."[82]

---

75 Şura, 52-53
76 Mü'minun, 73
77 Yusuf, 108
78 Neml, 79
79 Ahzab, 45-46
80 Yasin, 1-4
81 Hakka, 44-47
82 A'raf, 157

"Siz insanlar için meydana çıkarılmış en hayırlı bir ümmetsiniz. İyiliği emir, kötülüğü yasak edersiniz. Allah'a da inanırsınız. Eğer ehli kitap da iman etmiş olsaydı, elbet kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler varsa da çoğu (hak dinden çıkmış) fasıklardır."[83]

"Muhammed, Allah'ın Rasulüdür. Onun beraberinde bulunanlar, kafirlere karşı sert, kendi aralarında ise merhametlidirler…"[84]

"Fakat, Rasul ve onunla beraber inananlar, mallarıyla, canlarıyla cihad ettiler. İşte bütün hayırlar onlarındır ve murada erenler işte onlardır."[85]

"İman edenler, hicret edenler, Allah yolunda cihad edenler ve (muhacirleri) barındırıp yardım edenler, işte hakkıyla mü'min olanlar bunlardır. Bağışlanma ve hudutsuz rızık onlar içindir. Sonradan iman edenler, hicret edenler ve sizinle birlikte cihad edenler, işte bunlar da sizdendir…"[86]

"Muhacirlerden ve Ensardan (İslam'a girmekte) öne geçenler ile, bunlara güzelce tabi olanlar… Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Ondan razı olmuşlardır. (Allah) onlara altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte büyük kurtuluş budur."[87]

[1] Tevbe, 100

[83] Al-i İmran, 110
[84] Fetih, 29
[85] Tevbe, 88
[86] Enfal, 74-75
[87] Tevbe, 100